

[Forsvarsministeren.]

det er vel noget af det allervigtigste, han har i Tasken, naar han i denne Tid er ude paa politiske Møder. Der kunde vel være Grund til at give det ærede Medlem et Gensvar med Hensyn til Formueskatten, men det skal jeg afholde mig fra; jeg er overbevist om, at ogsaa den højtærede Formand vilde føle sig ubehageligt berørt, hvis vi skulde ind paa en Gentagelse af den Debat, vi i sin Tid havde derom.

Det ærede Medlem talte om, at med Hensyn til offentlige Arbejder var man saa vidt i Kommunerne, at der ikke var meget mere at gøre, og deri er jeg enig med det ærede Medlem, men han mente saa, at i Henseende til Statsarbejder var der uhyre meget at gøre endnu, og det ærede Medlem henviste i saa Henseende til det mærkværdige Forslag, som jeg i alt Fald kalder det; som det radikale Venstre har fremsat her i Rigsdagen om Anvendelse, jeg tror af 150 Mill. Kr. til Forbedring af vort Vejvæsen i Danmark, netop paa en Tid, da Amterne — det maa det ærede Medlem antagelig være bekendt med — gennem mange Aar har anstrengt sig for at faa udmærkede Veje og for Resten inden saa forfærdelig længe vil være færdige med dette Arbejde. Denne Opgave tror jeg, vi udmærket kan overlade til dem, og jeg tror ikke, vi skal beskæftige os med den fra Statens Side.

Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Hækkerup modsagde sig selv i de sidste Udtalelser, han fremsatte, idet han udtalte, at Arbejdsløsheden ude paa Landet i Virkeligheden ikke var mindre end i Byerne — fuldstændig modsat den Betragtning, det ærede Medlem gjorde gældende i sit første Foredrag. Ganske vist er der ogsaa nogen Arbejdsløshed enkelte Steder i Landkommunerne, men jeg tror ikke, den er særlig stor, og jeg vil i det hele taget hævde, som jeg gjorde i mit første Indlæg, at det er min Overbevisning, at der er Arbejde, men ikke til de Tariffer, Arbejdere og Arbejdsgivere er enige om i Øjeblikket; men ellers er der Arbejde, derom er der ingen Tvivl. Hvordan man kommer ud over det døde Punkt, skal jeg ikke udtale mig om. Selvfølgelig vil det medføre store Vanskeligheder, men jeg synes, at man fra Socialdemokratiets Side, fra Fagforeningernes Side og fra Arbejdsgivernes Side ikke skulde helme og netop i dette Øjeblik skulde gøre et Arbejde for at finde en Mulighed for at omarbejde hele Tariffsystemet paa en saadan Maade, at der virkelig kunde blive mere Arbejde i

Danmark. Det med Statsarbejder bliver nu en Gang ikke til noget.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens kritiske Betragtninger om, at Regeringen maatte have forudset, at der vilde komme Vanskeligheder i større eller mindre Omfang, vil jeg gerne sige, at navnlig i mindre Omfang havde vi naturligvis regnet med det, især det første Aars Tid; men det blev i noget større Omfang, end vi havde tænkt os, og det er derfor, dette Lovforslag er blevet fremsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven har Ordet for en kort Bemærkning.

C. J. F. Sven: Til den højtærede Forsvarsminister skal jeg sige, at hvis Vanskelighederne efter Regeringens Skøn er blevet noget større, end man havde tænkt sig, forekommer de 750 000 Kr. mig at være et meget beskedent Bidrag til Afhjælpning af disse noget større Vanskeligheder.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch mente, at da Arbejdsløshedsfonden i sin Tid var blevet skabt ved Midler, der var bestemt til at imødegaa ekstraordinær Arbejdsløshed, var det saa forfærdelig rimeligt, om man ogsaa brugte disse Penge ad libitum, naar der var ekstraordinær Arbejdsløshed. Det ærede Medlem overser ganske, at i forrige Rigsdagssamling vedtog vi en Lov, hvori det blev fastlagt, hvilke Formaal denne Arbejdsløshedsfond fremtidig skulde tjene. Enhver Tale om, at Midlerne er tilvejebragt paa den ene eller anden Maade, turde være fuldkommen ligegyldig, det afgørende er, hvad der blev bestemt i sidste Rigsdagssamling, og om der er sket Ændringer, der kan motivere, at man gaar væk fra de da vedtagne Bestemmelser.

Endelig vil jeg gerne sige, at jeg sagde udtrykkelig, at de 200 000—300 000 Kr., der kunde være Tale om, at Arbejdsløshedsfonden havde sparet, maatte være det højeste Beløb. Jeg tør ikke sige, at der er sparet saa meget, det er muligt, at det viser sig, naar vi faar en Beregning fra Arbejdsløshedsfonden, at der overhovedet intet er sparet. Selv om jeg altsaa vilde gaa ind paa det ærede Medlems Betragtninger, er det Beløb, der kan være Tale om, højst paa 200 000—300 000 Kr.; men jeg har ikke sagt, at det er dette Beløb, det vil først vise sig senere, og jeg er mest tilbøjelig til at tro, at det er adskilligt mindre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hækkerup har Ordet for en kort Bemærkning.